

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
CENTRUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE A
ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Anexa nr. 3 la OMEN nr. 3501 din 29.03.2018

CURRICULUM

pentru

clasa a XI-a
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL

Calificarea profesională
CROITOR ÎMBRĂCĂMINTE DUPĂ COMANDĂ

Domeniul de pregătire profesională:
INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE

2018

Acest curriculum a fost elaborat ca urmare a implementării proiectului “Curriculum Revizuit în Învățământul Profesional și Tehnic (CRIPT)”, ID 58832.

Proiectul a fost finanțat din FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013

Axa prioritară:1 “Educația și formarea profesională în sprijinul creșterii economice și dezvoltării societății bazate pe cunoaștere”

Domeniul major de intervenție 1.1 “Accesul la educație și formare profesională inițială de calitate”

GRUPUL DE LUCRU:

LAVINIA BUTNARIU	prof. ing. grad didactic I, Colegiul Tehnic “Maria Baiulescu” Braşov
SIMONA TOMESCU	prof. ing. grad didactic I, Colegiul Economic “Hermes” Bucureşti
MIHAELA-CORNELIA ACHIŢĂŢEI	prof. ing.grad didactic I, Liceul “Alexandru cel Bun” Botoşani
DANIELA CIOANĂ	prof. ing.grad didactic I, Colegiul Tehnic “Costin D. Nenitescu” Craiova
DOINA CIOBANU	prof. ing.grad didactic I, Liceul “Alexandru cel Bun” Botoşani
IULIANA MARINESCU	prof. ing. grad didactic I, Colegiul Tehnic „Petru Rareş” Bucureşti
MARILENA RĂVAŞ	dr. ing. prof. grad didactic I, Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” Focşani
CAMELIA VARGA	prof. ing. grad didactic I, Colegiul Tehnic “NAPOCA” Cluj Napoca

COORDONARE - CNDIPT:**RĂILEANU CARMEN – Inspector de specialitate / Expert curriculum**

NOTĂ DE PREZENTARE

Acest curriculum are la bază Standardul de Pregătire Profesională pentru calificarea ”**CROITOR ÎMBRĂCĂMINTE DUPĂ COMANDĂ**”, domeniul de pregătire profesională **INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE**:

Nivelul de calificare conform Cadrului național al calificărilor – 3

Corelarea dintre unitățile de rezultate ale învățării și module:

Unitatea de rezultate ale învățării – tehnice specializate (URI)	Denumire modul
URÎ 7 Construirea tiparelor produselor de îmbrăcăminte	MODUL I: Construirea tiparelor
URÎ 8 Pregătirea materialelor pentru croit și croirea materialelor	MODUL II: Pregătirea și croirea materialelor
URÎ 9 Confecționarea produselor de îmbrăcăminte	MODUL III: Confecționarea produselor de îmbrăcăminte

PLAN DE ÎNVĂȚĂMÂNT
Clasa a XI-a
Învățământ profesional

Calificarea: CROITOR ÎMBRĂCĂMINTE DUPĂ COMANDĂ

Domeniul de pregătire profesională: INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE

Pregătire practică¹

Modul I. Construirea tiparelor

Total ore/an:	90
din care: Laborator tehnologic	60
Instruire practică	30

Modul II. Pregătirea și croirea materialelor

Total ore/ an :	180
din care: Laborator tehnologic	50
Instruire practică	130

Modul III. Confeccionarea produselor de îmbrăcăminte

Total ore/ an :	360
din care: Laborator tehnologic	100
Instruire practică	260

Total ore/an = 21 ore/săpt. x 30 săptămâni = 630 ore/an

Stagiu de pregătire practică² - Curriculum în dezvoltare locală

Modul IV. *	-----
Total ore/an:	300

Total ore /an = 10 săpt. x 5 zile x 6 ore /zi = 300 ore/an

TOTAL GENERAL: 930 ore/an

Notă:

1. Pregătirea practică poate fi organizată atât în unitatea de învățământ cât și la operatorul economic/instituția publică parteneră
2. Stagiul de pregătire practică se desfășoară la operatorul economic/instituția publică parteneră. Condițiile în care stagiul de practică se desfășoară în unitatea de învățământ, sunt stabilite prin metodologia de organizare și funcționare a învățământului profesional.

* Denumirea și conținutul modulului/modulelor vor fi stabilite de către unitatea de învățământ în parteneriat cu operatorul economic/instituția publică parteneră, cu avizul inspectoratului școlar.

PARCURGEREA MODULELOR

Săptămâni	Module	
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10		Modul II. Pregătirea și croirea materialelor Laborator tehnologic – 5 ore/săptămână (5h X 10s) Instruire practică – 13 ore/săptămână (13h X 10s)
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Modul I. Construirea tiparelor Laborator tehnologic – 2 ore/săptămână (2h X 30s) Instruire practică – 1 oră/săptămână (1h X 30s)	Modul III. Confecționarea produselor de îmbrăcăminte Laborator tehnologic – 5 ore/săptămână (5h X 20s) Instruire practică – 13 ore/săptămână (13h X 20s)
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40	Modul IV. Stagiul de pregătire practică - Curriculum în dezvoltare locală 10 săptămâni x 5 zile x 6 ore /zi = 300 ore/an	

Cele 10 săptămâni alocate Modulului IV - Stagiul de pregătire practică - Curriculum în dezvoltare locală pot fi repartizate în funcție de nevoile școlii și ale operatorului economic.

MODUL I: CONSTRUIREA TIPARELOR

• Notă introductivă

Modulul „**Construirea tiparelor**”, componentă a ofertei educaționale (curriculare) pentru calificarea profesională „**Croitor îmbrăcăminte după comandă**”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie*.

Modulul face parte din pregătirea practică aferentă clasei a XI-a, învățământ profesional.

Modulul are alocat un număr de **90 ore/an**, conform planului de învățământ, din care :

- **60 ore/an** – laborator tehnologic
- **30 ore/an** – instruire practică

Modulul se parcurge în paralel cu modulul II „**Pregătirea și croirea materialelor**” și cu modulul III „**Confecționarea produselor de îmbrăcăminte**”, cu un număr de ore constant pe durata a 30 săptămâni din anul școlar.

Modulul „**Construirea tiparelor**” este centrat pe rezultate ale învățării și vizează dobândirea de cunoștințe, abilități și atitudini necesare angajării pe piața muncii în una din ocupațiile specificate în SPP-ul corespunzător calificării profesionale de nivel 3, „**Croitor îmbrăcăminte după comandă**”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie* sau în continuarea pregătirii într-o calificare de nivel superior.

• STRUCTURĂ MODUL

Corelarea dintre rezultatele învățării din SPP și conținuturile învățării

URÎ 7: CONSTRUIREA TIPARELOR PRODUSELOR DE ÎMBRĂCĂMINTE			Conținuturile învățării
Rezultate ale învățării codificate conform SPP			
Cunoștințe	Abilități	Atitudini	
7.1.1. 7.1.2. 7.1.3.	7.2.1. 7.2.2. 7.2.3. 7.2.14.	7.3.1.	
			1. Produse vestimentare cu diferite destinații - Criterii de clasificare - Tendințele modei în ceea ce privește modelele și materialele utilizate la confecționarea îmbrăcăminte. - Tipuri de conformații ale corpului omenesc. Caracteristici. - Caracteristicile principalelor tipuri de croieli ale îmbrăcăminte.
7.1.4. 7.1.5. 7.1.6.	7.2.4. 7.2.5. 7.2.6. 7.2.7. 7.2.8. 7.2.11. 7.2.12. 7.2.13.	7.3.2. 7.3.3. 7.3.4. 7.3.5.	2. Tipare de bază ale produselor vestimentare - Materiale și instrumente necesare executării tiparelor - Tehnica măsurării directe a dimensiunilor corpului necesare construirii tiparelor (produse de lenjerie, de îmbrăcăminte subțire, de îmbrăcăminte groasă) - Calculul dimensiunilor de bază: de lungime, de lățime

			- Adaosuri folosite la proiectarea îmbrăcăminte: adaosul constructiv (de lejeritate, de contracție, de corecție), adaosul pentru prelucrări tehnologice. - Proiectarea tiparelor pentru reperele produselor de îmbrăcăminte: față, spate, mânecă, guler, manșetă, cordon pentru produsele din țesături și tricoturi pentru femei și pentru bărbați (produse de lenjerie, de îmbrăcăminte subțire, de îmbrăcăminte groasă): trasarea rețelei liniilor de bază, ajutoare, de contur pentru proiectarea tiparelor folosind dimensiunile măsurate direct de pe corp.
7.1.7. 7.1.8. 7.1.9. 7.1.10.	7.2.9. 7.2.10. 7.2.11. 7.2.12. 7.2.13. 7.2.14.	7.3.6. 7.3.7. 7.3.8. 7.3.9.	3. Operații de transformare a tiparelor de bază în model - Modificarea croielii produsului (croiala chimono, croiala raglan) - Modificarea formei mânecii (mâneca evazată, mâneca ajustată, mâneca bufantă, mâneca raglan, mâneci din 2-3 repere) - Modificarea formei gulerului și a decolteului (guler pentru îmbrăcăminte subțire, guler pentru îmbrăcăminte exterioară, decolteu rotund, decolteul pătrat, decolteul complex, decolteul în V, decolteu cu tiv, decolteu cu repere croite) - Operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație (lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare; micșorare de pense, introducere și transfer de pense)

LISTA MINIMĂ DE RESURSE MATERIALE (ECHIPAMENTE, UNELTE ȘI INSTRUMENTE, MACHETE, MATERII PRIME ȘI MATERIALE, DOCUMENTAȚII TEHNICE, ECONOMICE, JURIDICE ETC.) NECESARE DOBÂNDIRII REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII (existente în școală sau la operatorul economic):

- *Tipare și șabloane* pentru produse de lenjerie, de îmbrăcăminte subțire, de îmbrăcăminte groasă;
- *Instrumente de desen și de măsurare*;
- *Materiale și instrumente* necesare construirii tiparelor și șabloanelor: coli de desen, cartoane, creioane, radiere, rigle, echer, florare, centimetrul de croitorie;
- *Tipare de model*;
- *Tipare ale reperelor*: față, spate, mânecă, guler, manșetă, cordon
- *Produse de lenjerie*, produse de îmbrăcăminte subțire, produse de îmbrăcăminte groasă (cămașă de noapte, cămașă bărbătească, bluză, fustă, rochie, pantalon, sacou);
- *Repere*: față, spate, mânecă, guler, manșetă, cordon.
- *Unelte necesare transformării tiparelor și obținerii șabloanelor*: cretă, foarfeci
- Reviste de modă, computer conectat la internet;

• SUGESTII METODOLOGICE

Programa modului „**Construirea tiparelor**” se citește liniar datorită asocierii dintre rezultatele învățării și conținuturile învățării și se utilizează în strânsă corelație cu Standardul de Pregătire Profesională, în care este precizat standardul de evaluare asociat unității de rezultate ale învățării.

Rezultatele învățării se dezvoltă prin ore de laborator tehnologic și ore de instruire practică. Cadrelor didactice le va reveni libertatea de a distribui orele modulului pe teme, astfel încât să formeze elevilor rezultatele învățării prevăzute în standard, fără a depăși, însă, numărul de ore alocat prin planul de învățământ fiecărui tip de instruire.

Profesorul are libertatea de a dezvolta diferențiat conținuturile învățării, numărul de ore alocat fiecărei teme rămânând la latitudinea sa, în funcție de dificultatea temei, de nivelul de cunoștințe anterioare ale elevilor, de complexitatea și varietatea materialului didactic implicat în strategia didactică, dar și de ritmul de asimilare a cunoștințelor de către colectivul de elevi instruit, punând accentul pe metode cu caracter preponderent practic-aplicativ și creativ.

Conținuturile se parcurg în ordinea dată de tabelul de corelare a rezultatelor învățării cu conținuturile învățării, iar profesorii au obligația de a le parcurge pe toate.

Activitățile de învățare se realizează în sala de clasă, în laboratorul/cabinetul de specialitate și în atelierul de specialitate din școală sau de la operatorii economici de profil. Locul de desfășurare a activității, formele de activitate, metodele, materialele didactice, fișele de lucru și de documentare trebuie să fie corelate cu rezultatele învățării și conținuturile asociate lor. Modulul **„Construirea tiparelor”** are o structură flexibilă, deci poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice.

Se recomandă abordarea instruirii centrate pe elev, prin proiectarea unor activități de învățare variate, prin care să fie luate în considerare stilurile individuale de învățare ale fiecărui elev, inteligențele multiple, inclusiv adaptarea la elevii cu cerințe educative speciale.

Plecând de la principiul includerii, acceptând că fiecare copil este diferit, se va avea în vedere utilizarea de metode specifice pentru dezvoltarea rezultatelor învățării propuse în Standardul de Pregătire Profesională.

Pentru eficientizarea procesului de predare – învățare, profesorul trebuie să-și proiecteze din timp activitatea didactică prin elaborarea de fișe de lucru, fișe de documentare, fișe de observație, fișe de evaluare și autoevaluare, prin pregătirea materialelor, instrumentelor, uneltelor, mașinilor și utilajelor necesare precum și a spațiului de lucru. Foarte utilă în dezvoltarea abilităților și atitudinilor descrise deopotrivă în SPP și în curriculum, este fișa de lucru specifică instruirii practice, în care sunt menționate etapele de lucru, materialele, unelte, utilajele specifice și operațiile / fazele de lucru.

Activitățile de învățare vizează:

- aplicarea metodelor centrate pe elev, activizarea structurilor cognitive și operatorii ale elevilor, exersarea potențialului psiho-fizic al acestora, transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și educație.
- îmbinarea și alternarea sistematică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal, instruirea programată, experimentul și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe) cu activitățile ce solicită efortul colectiv (de echipă, de grup) de genul discuțiilor, asaltului de idei, metoda Phillips 6 – 6, metoda 6/3/5, metoda expertului, metoda cubului, metoda mozaicului, discuția Panel, metoda cvintetului, jocul de rol, explozia stelară, metoda ciorchinului etc.
- folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental, activitățile de documentare, modelarea, observația/ investigația dirijată etc.;
- însușirea unor metode de informare și de documentare independentă (ex. studiul individual, investigația științifică, studiul de caz, metoda referatului, metoda proiectului etc.), care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățare continuă

(utilizarea surselor de informare: ex. biblioteci, internet, bibliotecă virtuală, dicționare tehnice).

Pentru dobândirea rezultatelor învățării, pot fi derulate următoarele metode didactice și activități de învățare:

- Activități de documentare;
- Vizionări de materiale video;
- Problematizarea;
- Algoritmizarea;
- Demonstrația;
- Experimentul;
- Investigația științifică;
- Învățarea prin descoperire;
- Activități practice;
- Studii de caz;
- Activități bazate pe comunicare și relaționare;
- Activități de lucru individuale/în grup/ în echipă/în pereche.

Pentru achiziționarea rezultatelor învățării vizate de parcurgerea modulului „**Construirea tiparelor**”, autorii propun următoarele activități de învățare, care se pot utiliza în cadrul orelor de pregătire practică:

- Identificarea tendințelor modei în ceea ce privește modelele și materialele utilizate la confecționarea îmbrăcămintei;
- Exerciții de identificare a tipurilor de conformații ale corpului omenesc;
- Descrierea caracteristicilor conformațiilor corpului omenesc;
- Descrierea principalelor tipuri de croieli ale îmbrăcămintei;
- Exerciții de măsurare directă a dimensiunilor corpului;
- Exerciții de identificare și selectare a tiparelor;
- Construirea tiparelor pentru produse de lenjerie;
- Construirea tiparelor pentru produse de îmbrăcămintă subțire;
- Construirea tiparelor pentru produse de îmbrăcămintă groasă;
- Identificarea linii de contur ale tiparelor de bază obținute folosind dimensiunile măsurate direct de pe corp;
- Exerciții de modificare a croielii produsului;
- Exerciții de modificare a formei mânecii;
- Exerciții de modificare a formei gulerului și a decolteului;
- Realizarea unor operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație (lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare; micșorare de pense, introducere de pense);
- Exerciții de utilizare a dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate;
- Vizite de documentare la operatori economici.

Activitățile de învățare propuse au caracter orientativ, profesorii având libertatea de a le utiliza întocmai sau de a le modifica, multiplica și adapta fiecărei teme din programă.

Spre exemplificare, colectivul de autori propune un mod de aplicare a metodei moderne de predare - învățare **METODA LUCRULUI PE STAȚIUNI**, pentru dezvoltarea conținuturilor din tema: **Operații de transformare a tiparelor de bază în model – lecția: Modificarea formei gulerului și a decolteului.**

Metoda urmărește dezvoltarea și exersarea gândirii, a capacității de a lua decizii întemeiate argumentate, stimulează creativitatea și interacțiunea directă în cadrul grupului.

Premisa de la care se pleacă atunci când se alege această metodă este posibilitatea împărțirii conținutului informațional al lecției în secvențe mici, care pot fi parcurse nu neapărat într-o anumită ordine. Dacă există îndeplinită această condiție, se poate trece la organizarea clasei prin împărțirea acestora în grupe de câte 2 maxim 3 elevi, apoi se organizează puncte de lucru / stațiuni în număr egal cu grupele de elevi.

Se organizează, de asemenea, o stațiune de rezervă. În fiecare stațiune / punct de lucru se repartizează fișă de lucru, care poate fi însoțită sau nu de material didactic. Fiecare grupă de elevi primește fișe de documentare, fișă pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare stațiune și fișă de evidență a stațiunilor / punctelor de lucru, în care elevii vor bifa stațiunile rezolvate. Echipele trec prin toate stațiunile, în funcție de cum sunt eliberate, fără o regulă anume, bifând pe fișa de evidență stațiunile prin care s-a trecut. Stațiunea de rezervă nu este obligatorie, însă prin ea se va trece numai în cazurile în care nici o altă stațiune nu este liberă. După ce toate stațiunile au fost vizitate de către toate echipele de elevi, se discută soluțiile date, subliniindu-se cele corecte.

Se prezintă, în continuare, modul de utilizare a acestei metode în cadrul lecției **Modificarea formei gulerului și a decolteului** - lecție de comunicare de noi cunoștințe, care se organizează și desfășoară astfel:

- Se comunică, de către profesor, titlul noii lecții și se instruiesc elevii cu privire la noua metodă de abordare a lecției;
- Se distribuie fiecărui elev câte o fișă de documentare care conține informații cu privire la tipurile de decolteuri și de gulere pentru îmbrăcăminte subtire, etape de lucru / operații de obținere a diferitelor forme de gulere și decolteuri;
- Se solicită elevilor să se organizeze în grupe de lucru de câte 2-3 elevi;
- Se organizează stațiunile / punctele de lucru de câte 3 locuri prin rearanjarea mobilierului;
- Se dotează fiecare stațiune cu fișa de lucru specifică punctului de lucru – fișa conține etapele de lucru pentru obținerea unui anumit tip de decolteu, cu tiparele reperelor care se modifică precum și cu materialele și instrumentele de desen necesare transformării tiparelor;
- Se distribuie fiecărei grupe câte o fișă de evaluare a activității din fiecare punct de lucru, fișa de evidență a stațiunilor, precum și fișa pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare punct de lucru;
- Fiecare grupă trece la rezolvarea sarcinii dintr-o anumită stațiune și, pe măsură ce termină, schimbă stațiunea cu altă echipă. În cazul în care, la un moment dat, nicio stațiune nu este liberă, echipa trece la rezolvarea sarcinii din stațiunea de rezervă;
- Fiecare echipă trece prin fiecare stațiune și, la final, prezintă soluțiile date la sarcinile de lucru.

Fișele de lucru din fiecare stațiune (punct de lucru) conțin etapele de lucru necesare obținerii unui anumit tip de decolteu / guler subtire. Fișa de lucru nu părăsește punctul de lucru, ea ramane tot timpul pe masă.

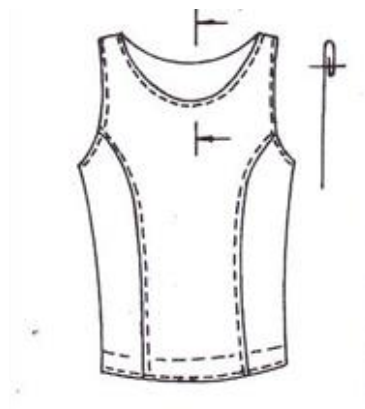
FIȘĂ DE LUCRU

Lecția: Modificarea formei decolteului

Stațiunea nr.1

Sarcina de lucru: Realizarea decolteului rotund finalizat cu tiv

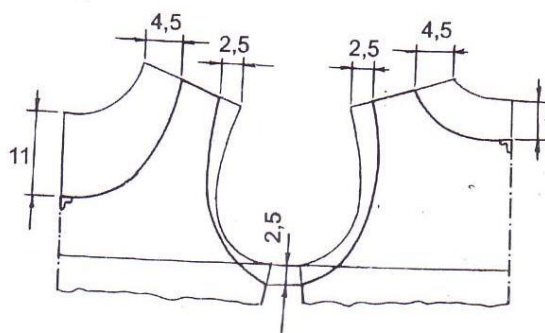
La produsele din tricot sau din materiale cu grosime mică și medie, atunci când decolteul este accentuat și are un contur cu grad mic de complexitate, marginea se finalizează prin tiv îndoit în interior fixat prin coasere

Etapa I

Conform indicațiilor din figură, modificați pe tiparul de bază următoarele linii de contur:

- Răscroiala gâtului
- Linia cusăturii umărului
- Răscroiala mânecii

Etapa a II-a

Trasați cu linie groasă liniile de contur nou obținute.

Forma definitivă a decolteului, obținută prin transformarea tiparului de bază, se va suplimenta în etapa de construcție a șabloanelor principale cu o rezervă pentru realizarea tivului. Mărimea rezervei este dependentă de caracteristicile materiilor prime (grosime, deșirabilitate), precum și de tipul cusăturii stabilit pentru fixarea tivului.

Fișa pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare punct de lucru conține aspectul final al tiparelor modificate din fiecare stațiune. Ea se distribuie fiecărei grupe și va fi prezentată de către aceasta la finalul lecției.

Fișa de evidență a stațiunilor se distribuie fiecărei grupe și constituie și un instrument de control. Elevii grupeii vor bifa stațiunile prin care au trecut.

La finalul lecției, profesorul:

- prezintă soluțiile corecte;
- evidențiază grupa sau grupele care au lucrat cel mai bine (s-au încadrat cel mai bine în timpii de lucru și au avut cele mai multe soluții corecte);
- numește grupa / grupele care nu s-au încadrat în timpii de lucru – dacă acest lucru există;

Fiind o lecție de comunicare de noi cunoștințe, nu este obligatoriu să se realizeze procesul de evaluare, dar se poate nota grupa cu cele mai multe soluții corecte.

În timpul rezolvării sarcinii de către elevi, profesorul are rolul:

- să îndrume elevii / grupele care cer detalii sau lămuriri cu privire la rezolvarea sarcinilor;
- să coordoneze activitatea, astfel încât grupele să se încadreze în timpii de lucru;
- să asigure implicarea și participarea tuturor elevilor la rezolvarea sarcinilor de lucru;
- să dirijeze discuțiile pentru argumentarea soluțiilor date.

Metoda lucrului pe stațiuni este însoțită, în acest caz, de problematizare, algoritmizare, exercițiu și conversație euristică. Această metodă facilitează atât dobândirea abilităților tehnice, cât și a abilităților de lucru în echipă, de comunicare, de efectuare a calculelor.

În cadrul lecției, prin strategia didactică utilizată, se dobândesc următoarele rezultate ale învățării:

7.1.9. Modificarea formei gulerului și a decolteului

7.2.9. Transformarea tiparelor de bază în model, conform cerințelor clienților și particularităților de modă

7.2.11. Utilizarea unităților de măsură și a instrumentelor de desen în rezolvarea sarcinii de lucru

7.2.12. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate

7.2.13. Comunicarea /Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

7.2.14. Raportarea propriilor puncte de vedere creative și expresive la opiniile altor persoane.

7.3.6. Asumarea inițiativei în alegerea operației de transformare a tiparelor de bază în model

7.3.7. Selectarea independentă a operațiilor de transformare a tiparelor de bază în model

7.3.8. Efectuarea cu responsabilitate a operațiilor de adaptare a tiparelor

7.3.9. Asumarea responsabilităților ce îi revin în cadrul echipei de lucru.

Pentru realizarea sarcinilor de lucru sunt necesare următoarele materiale:

- fișă de documentare
- fișe de lucru
- fișe de evaluare
- fișă de evidență a stațiunilor
- materialele și instrumentele de desen necesare transformării tiparelor.

• SUGESTII PRIVIND EVALUAREA

Evaluarea reprezintă partea finală a demersului de proiectare didactică prin care profesorul va măsura eficiența întregului proces instructiv-educativ. Evaluarea determină măsura în care elevii au atins rezultatele învățării stabilite în standardul de pregătire profesională.

Evaluarea rezultatelor învățării poate fi:

a. Continuă:

- Metodele de evaluare pot fi diverse, în funcție de specificul temei și de stilurile de învățare ale elevilor (verificarea orală, verificarea scrisă, observarea sistematică, verificarea practică, investigația, autoevaluarea).
- Planificarea evaluării trebuie să se deruleze după un program stabilit, evitându-se aglomerarea mai multor evaluări în aceeași perioadă de timp.
- Va fi realizată de către profesor pe baza unor probe care se referă explicit la cunoștințele, abilitățile și atitudinile specificate în standardul de pregătire profesională.

b. Finală:

- Realizată printr-o probă cu caracter integrator la sfârșitul procesului de predare/ învățare și care informează asupra îndeplinirii criteriilor de realizare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor.

Sugerăm următoarele **metode și instrumente de evaluare** continuă/formativă:

- Fișe de observație a comportamentelor și a activităților elevilor;
- Fișe de evaluare a portofoliilor;

- Fișe de evaluare a activităților practice/ de laborator;
- Fișe de autoevaluare / interevaluare
- Teste docimologice.

Propunem următoarele **metode de evaluare** finală/sumativă:

- Portofoliul,
- Proba practică,
- Testele sumative.

Se recomandă ca în parcurgerea modulului să se utilizeze atât evaluarea de tip formativ cât și de tip sumativ pentru verificarea atingerii rezultatelor învățării. Elevii vor fi evaluați în ceea ce privește atingerea rezultatelor învățării specificate în cadrul modulului.

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fișei de evaluare, chestionarului, proiectului, pot fi incluse în categoria metodelor de evaluare scrisă, dar pot avea instrumente de evaluare care să măsoare și competențele cheie dezvoltate pe parcursul procesului de învățare.

Se recomandă ca, în cât mai multe activități de evaluare, să se utilizeze autoevaluarea, prin care elevul compară nivelul la care a ajuns cu obiectivele și standardele educaționale și își poate impune/modifica programul propriu de învățare.

Instrumentul de evaluare, propus de către autori, se aplică rezultatelor învățării dezvoltate în urma parcurgerii temei **Operații de transformare a tiparelor de bază în model**, prin metoda de evaluare **portofoliul**.

Portofoliul este un instrument de evaluare complex, care include rezultate relevante obținute prin diverse metode și tehnici de învățare. Aceste rezultate vizează probele orale, scrise, și practice, observarea sistematică a comportamentului elevului, evaluarea/ autoevaluarea proiectelor, a sarcinilor specifice fiecărei discipline. Portofoliul demonstrează progresul în instruire conform rezultatelor și efortului depus, după produsele materiale ale activității instructiv-educative.

Obiectivele unui portofoliu sunt:

- Evidențierea preocupărilor elevului pentru disciplina respectivă;
- Motivarea elevului prin aprecierea rezultatelor sale și prezentarea experiențelor dobândite;
- Urmărirea dinamicii procesului de instruire;
- Înțelegerea de către profesor a necesităților elevului pentru o planificare mai eficientă a activităților;
- Formarea de către părinți a unei imagini clare asupra demersului didactic.

Portofoliul va cuprinde documente de lucru sau de evaluare.

Componența portofoliului:

- sumarul/ opisul portofoliului;
- probe scrise initiale, formative sau finale;
- fișe de lucru individuale sau în grupuri mici;
- produse rezultate prin aplicarea conținutului studiat în situații practice, din rezolvarea unor probleme aplicative, lucrări grafice și de laborator;
- referate și eseuri;
- un dicționar de termeni specifici disciplinei;
- o fișă de autoevaluare (dovada a implicării elevului în procesul de evaluare);
- surse bibliografice;

Pentru tema **Operații de transformare a tiparelor de bază în model**, în portofoliu pot exista:

- fișe de lucru cu operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație unde care sunt realizate: operații de lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare, micșorare de pense, introducerea de pense;

- fișe de lucru cu modificări ale formei mânecii (mâneca evazată, mâneca ajustată, mâneca bufantă, mâneca raglan, mâneci din 2-3 repere)
- fișe de lucru cu modificări ale formei gulerului și a decolteului (guler pentru îmbrăcăminte subțire, guler pentru îmbrăcăminte exterioară, decolteu rotund, decolteul pătrat, decolteul complex, decolteul în V)
- teste de evaluare;
- referat: *Tipuri de croieli*;
- fișă de autoevaluare.

FIȘĂ PENTRU EVALUAREA PORTOFOLIILOR

Criteriu	Punctaj		Observații
	Maxim	Acordat	
Sumarul / opisul	5		
Aranjarea fișelor pe lecții	10		
Fișe de lucru individuale/grup completate	10		
Fișe de autoevaluare completate	10		
Teste de evaluare	10		
Referate cu un conținut științific adecvat	15		
Produse rezultate prin aplicarea conținutului studiat în situații practice, din rezolvarea unor probleme aplicative, lucrări grafice;	20		
Un dicționar de termeni specifici disciplinei	10		
Punctaj din oficiu	10		
Total punctaj obținut	100		
Nota propusă pentru evaluare	10		

• BIBLIOGRAFIE

1.	Pintilie, Mariana	Metode moderne de învățare-evaluare	Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003
2.	Mitu, S., ș.a.,	Bazele tehnologiei confecțiilor textile, Îndrumar de lucrări practice	Editura Performantica, Iași, 2003
3.	Filipescu, E., Avadanei, M.	Structura și proiectarea confecțiilor textile, îndrumar de laborator	Editura Performantica, Iași, 2007
4.	Filipescu, E.	Structura și proiectarea confecțiilor	Editura Performantica, Iași, 2003
5.	Hoblea, Z.	Structuri textile. Structura și proiectarea îmbrăcăminte.	Editura Gh. Asachi, Iași, 1999
6.	Pintilie, E.	Proiectarea confecțiilor textile asistată de calculator	Editura Performantica, Iași, 2006
7.	Spanțu, C.	Proiectarea produselor textile, manual pentru clasa a XI-a	Editura Mistral Info Media, București, 2007
8.		<i>Standard de pregătire profesională – nivel 3, calificarea: Croitor îmbrăcăminte după comandă</i>	<i>Ministerul Educației Naționale, CNDIPT/2016</i>

MODUL II: PREGĂTIREA ȘI CROIREA MATERIALELOR

• Notă introductivă

Modulul „**Pregătirea și croirea materialelor**”, componentă a ofertei educaționale (curriculare) pentru calificarea profesională „**Croitor îmbrăcăminte după comandă**”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie*.

Modulul face parte din pregătirea practică aferentă clasei a XI-a, învățământ profesional.

Modulul are alocat un număr de **180 ore/an**, conform planului de învățământ, din care :

- **50 ore/an** – laborator tehnologic
- **130 ore/an** – instruire practică

Modulul se parcurge în succesiune logică cu modulul III „**Confecționarea produselor de îmbrăcăminte**” și în paralel cu modulul I „**Construirea tiparelor**”, cu un număr de ore constant pe durata a 10 săptămâni din anul școlar.

Modulul „**Pregătirea și croirea materialelor**” este centrat pe rezultate ale învățării și vizează dobândirea de cunoștințe, abilități și atitudini necesare angajării pe piața muncii în una din ocupațiile specificate în SPP-ul corespunzător calificării profesionale de nivel 3, „**Croitor îmbrăcăminte după comandă**”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie* sau în continuarea pregătirii într-o calificare de nivel superior.

• STRUCTURĂ MODUL

Corelarea dintre rezultatele învățării din SPP și conținuturile învățării

URÎ 8: PREGĂTIREA MATERIALELOR PENTRU CROIT ȘI CROIREA MATERIALELOR			Conținuturile învățării
Rezultate ale învățării codificate conform SPP			
Cunoștințe	Abilități	Atitudini	
8.1.1.	8.2.1. 8.2.12.	8.3.1. 8.3.2.	1. Materiale de bază și auxiliare necesare confecționării produselor vestimentare - Materiale de bază: tricoturi, țesături - Materiale auxiliare: căptușeli, întărituri, furnituri, ața de cusut, garnituri. Enumerare. Rolul materialelor.
8.1.2. 8.1.7.	8.2.2. 8.2.3. 8.2.4. 8.2 11.	8.3.3.	2. Operația de călcare - Definiție, scopul operației. Parametri de tratament umidotermic. - Utilaje (mașină de călcat, presă de călcat) și mobilier specific (masă de călcat) - Norme generale și specifice pentru sănătatea și securitatea muncii(NSSM), de protecție împotriva incendiilor (PSI) și de protecție a mediului specifice operației de călcare.
8.1.3. 8.1.4.	8.2.5. 8.2.13.	8.3.4.	3. Operații de control al materialelor textile - Control cantitativ. Scop. Unelte și mobilier specifice operației.

			- Control calitativ. Scop. Tipuri de defecte de pe suprafața materialelor.
8.1.5.	8.2.6. 8.2.7. 8.2.8. 8.2.13.	8.3.3. 8.3.5. 8.3.6.	4. Operația de șablonare. - Definiție, scopul operației - Condiții tehnice - Metode și procedee de șablonare - Încadrări simple pe material uni / cu sens / cu carouri / cu dungi - Mobilier și unelte specifice - Calculul consumului de material
8.1.6. 8.1.7.	8.2.9. 8.2.10. 8.2.11. 8.2.12. 8.2.13.	8.3.3. 8.3.5. 8.3.6. 8.3.7.	5. Croirea materialelor. - Croirea materiei prime - definiție, scop - Condiții tehnice respectate la croire - Operații (secționarea, decuparea detaliilor). Mobilier și unelte specifice. - Tipuri de defecte de croire - Norme generale și specifice pentru sănătatea și securitatea muncii(NSSM), de protecție împotriva incendiilor (PSI) și de protecție a mediului, respectate la croire.

LISTA MINIMĂ DE RESURSE MATERIALE (ECHIPAMENTE, UNELTE ȘI INSTRUMENTE, MACHETE, MATERII PRIME ȘI MATERIALE, DOCUMENTAȚII TEHNICE, ECONOMICE, JURIDICE ETC.) NECESARE DOBÂNDIRII REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII (existente în școală sau la operatorul economic):

- *Materiale de bază:* țesături și tricoturi cu diferite lungimi și lățimi
- *Materiale auxiliare:* căptușeli, întărituri, furnituri, garnituri
- *Șabloane pentru reperele:* față, spate, mânecă, guler, cordon, buzunare, clape
- *Produse de îmbrăcăminte:* de lenjerie, produse de îmbrăcăminte subțire, produse de îmbrăcăminte groasă (cămașă de noapte, cămașă bărbătească, bluză, fustă, rochie, pantalon, sacou).
- *Utilaje și mobilier:* Masa de călcat, masa de croit, mașina de călcat,
- *Unelte specifice:* ace cu gămălie, cleme, cretă, creion special, foarfece
- *Materiale de bază și auxiliare:* țesături, tricoturi, căptușeli, întărituri, furnituri, garnituri
- *Mijloace didactice:* computer, videoproiector, prezentări power point, filme didactice

• SUGESTII METODOLOGICE

Programa modulului „**Pregătirea și croirea materialelor**” se citește liniar datorită asocierii dintre rezultatele învățării și conținuturile învățării și se utilizează în strânsă corelație cu Standardul de Pregătire Profesională, în care este precizat standardul de evaluare asociat unității de rezultate ale învățării.

Rezultatele învățării se dezvoltă prin ore de laborator tehnologic și ore de instruire practică. Cadrelor didactice le va reveni libertatea de a distribui orele modulului pe teme, astfel încât să formeze elevilor rezultatele învățării prevăzute în standard, fără a depăși, însă, numărul de ore alocat prin planul de învățământ fiecărui tip de instruire.

Profesorul are libertatea de a dezvolta diferențiat conținuturile învățării, numărul de ore alocat fiecărei teme rămânând la latitudinea sa, în funcție de dificultatea temei, de nivelul de cunoștințe anterioare ale elevilor, de complexitatea și varietatea materialului didactic implicat în strategia didactică, dar și de ritmul de asimilare a cunoștințelor de către colectivul de elevi instruit, punând accentul pe metode cu caracter preponderent practic-aplicativ și creativ.

Conținuturile se parcurg în ordinea dată de tabelul de corelare a rezultatelor învățării cu conținuturile învățării, iar profesorii au obligația de a le parcurge pe toate.

Activitățile de învățare se realizează în sala de clasă, în laboratorul/cabinetul de specialitate și în atelierul de specialitate din școală sau de la operatorii economici de profil. Locul de desfășurare a activității, formele de activitate, metodele, materialele didactice, fișele de lucru și de documentare trebuie să fie corelate cu rezultatele învățării și conținuturile asociate lor. Modulul **„Pregătirea și croirea materialelor”** are o structură flexibilă, deci poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice.

Se recomandă abordarea instruirii centrate pe elev, prin proiectarea unor activități de învățare variate, prin care să fie luate în considerare stilurile individuale de învățare ale fiecărui elev, inteligențele multiple, inclusiv adaptarea la elevii cu cerințe educative speciale.

Plecând de la principiul includerii, acceptând că fiecare copil este diferit, se va avea în vedere utilizarea de metode specifice pentru dezvoltarea rezultatelor învățării propuse în Standardul de Pregătire Profesională.

Pentru eficientizarea procesului de predare – învățare, profesorul trebuie să-și proiecteze din timp activitatea didactică prin elaborarea de fișe de lucru, fișe de documentare, fișe de observație, fișe de evaluare și autoevaluare, prin pregătirea materialelor, instrumentelor, uneltelor, mașinilor și utilajelor necesare precum și a spațiului de lucru. Foarte utilă în dezvoltarea abilităților și atitudinilor descrise deopotrivă în SPP și în curriculum, este fișa de lucru specifică instruirii practice, în care sunt menționate etapele de lucru, materialele, uneltele, utilajele specifice și operațiile / fazele de lucru.

Activitățile de învățare vizează:

- aplicarea metodelor centrate pe elev, activizarea structurilor cognitive și operatorii ale elevilor, exersarea potențialului psiho-fizic al acestora, transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și educație.
- îmbinarea și alternarea sistematică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal, instruirea programată, experimentul și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe) cu activitățile ce solicită efortul colectiv (de echipă, de grup) de genul discuțiilor, asaltului de idei, metoda Phillips 6 – 6, metoda 6/3/5, metoda expertului, metoda cubului, metoda mozaicului, discuția Panel, metoda cvintetului, jocul de rol, explozia stelară, metoda ciorchinelui etc.
- folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental, activitățile de documentare, modelarea, observația/ investigația dirijată etc.;
- însușirea unor metode de informare și de documentare independentă (ex. studiul individual, investigația științifică, studiul de caz, metoda referatului, metoda proiectului etc.), care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățare continuă (utilizarea surselor de informare: ex. biblioteci, internet, bibliotecă virtuală, dicționare tehnice).

Pentru dobândirea rezultatelor învățării, pot fi derulate următoarele metode didactice și activități de învățare:

- Activități de documentare;
- Vizionări de materiale video;
- Problematizarea; Algoritmizarea;
- Demonstrația; Experimentul;
- Investigația științifică;

- Învățarea prin descoperire;
- Activități practice;
- Studii de caz;
- Activități bazate pe comunicare și relaționare;
- Activități de lucru individuale/în grup/ în echipă/în pereche.

Pentru achiziționarea rezultatelor învățării vizate de parcurgerea modului „**Pregătirea și croirea materialelor**”, autorii propun următoarele activități de învățare, care se pot utiliza în cadrul orelor de pregătire practică prin laborator tehnologic și instruire practică:

Propuneri de activități de învățare pentru orele de laborator tehnologic:

- Exerciții de identificare și alegere a materialelor de bază și auxiliare folosite la confecționarea produselor de îmbrăcăminte;
- Studii de caz privind caracteristicile diferitelor tipuri de materiale folosite la confecționarea îmbrăcăminte
- Studii de caz efectuate pentru identificarea defectelor materiei prime
- Exerciții de control cantitativ
- Descrierea independentă a mașinii de călcat și explicarea rolului acesteia
- Reprezentarea modului de așezare a șabloanelor pe încadrare;
- Realizarea diferitelor variante de încadrări în funcție de tipul materialului;
- Exerciții de calcul al consumurilor specifice de material;
- Studii de caz privind optimizarea croirii pentru realizarea încadrărilor eficiente;
- Prezentarea etapelor de realizare a operațiilor de croire a materialelor;
- Exerciții de identificare a defectelor de croire;
- Prezentarea posibilelor defecte de croire a materialelor;
- Prezentarea modalităților de remediere a posibilelor defecte de croire a materialelor;
- Exerciții de utilizare a dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate.

Propuneri de activități de învățare pentru orele de instruire practică:

- Identificarea și selectarea materialelor de bază și auxiliare folosite la confecționarea produselor de îmbrăcăminte;
- Așezarea șabloanelor pe suprafața materialelor;
- Realizarea diferitelor variante de încadrare simplă/combinată, pe desfăcut/pe dublu;
- Calcularea consumurilor specifice de material;
- Croirea materialelor cu respectarea cerințelor de calitate;
- Identificarea defectelor de croire;
- Utilizarea dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate.
- Vizite de documentare la operatori economici.

Activitățile de învățare propuse au caracter orientativ, profesorii având libertatea de a le utiliza întocmai sau de a le modifica, multiplica și adapta fiecărei teme din programă.

Spre exemplificare, colectivul de autori propune un exemplu de aplicare a metodei de predare – învățare pe grupe și prezentarea rezultatelor activității utilizând **ORGANIZATORII GRAFICI (OG)**, pentru lecția: **Materiale de bază și auxiliare necesare confecționării produselor vestimentare**, lecție de comunicare de noi cunoștințe.

Lecția se organizează astfel:

- Se împarte clasa în grupe de câte 6 elevi care au primit ca sarcină de lucru identificarea materialelor de bază și auxiliare pentru diferite produse vestimentare;
- Se distribuie fiecărei grupe fișa de documentare și eşantioanele de materiale;

- Li se cere elevilor ca, în 10 minute, să parcurgă integral textul de pe fișa de documentare, text care conține informații despre materialele de bază și auxiliare și despre produsele vestimentare;
- Li se cere elevilor să completeze fișa de lucru;
- Elevii vor identifica materialele, vor selecta informațiile solicitate și le vor prezenta pe un poster, cu ajutorul unui organizator grafic.

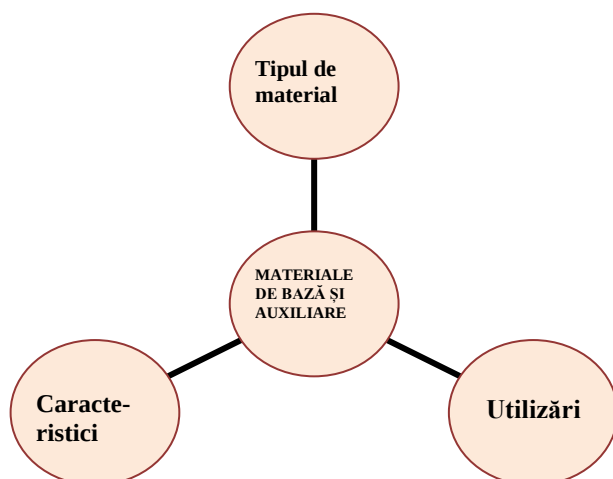
FIȘĂ DE LUCRU

Analizați cu atenție produsul prezentat și completați informațiile solicitate.

Timp de lucru: 20 minute

Denumirea produsului		
Modul de sprijin pe corp		
Destinația produsului		
Materiale utilizate	Materiale de bază	
	Materiale auxiliare	

Fiind o lecție de comunicare de noi cunoștințe, nu este obligatoriu să se realizeze procesul de evaluare, dar se poate nota grupa cu cele mai multe soluții corecte.

În timpul rezolvării sarcinii de către elevi, profesorul are menirea:

- să îndrume elevii / grupele care cer detalii sau lămuriri cu privire la rezolvarea sarcinilor;
- să coordoneze activitatea, astfel încât grupele să se încadreze în timpii de lucru;
- să asigure implicarea și participarea tuturor elevilor la rezolvarea sarcinilor de lucru;
- să dirijeze discuțiile pentru argumentarea soluțiilor date.

Metoda de predare-învățare pe grupe este însoțită, în acest caz, de problematizare, studiu de caz și conversație euristică. Această metodă facilitează atât dobândirea abilităților tehnice, cât și a abilităților de lucru în echipă și de comunicare.

Astfel, în cadrul lecției, prin strategia didactică utilizată, se dobândesc următoarele rezultate ale învățării:

8.1.1. Materiale de bază și auxiliare necesare confecționării produselor vestimentare

8.2.1. Selectarea materialelor de bază și auxiliare necesare confecționării modelului ales

8.2.12. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate

8.2.13. Comunicarea /Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

8.3.1. Asumarea inițiativei privind selectarea materialelor necesare confecționării produselor vestimentare

8.3.2. Selectarea cu responsabilitate a materialelor de bază și auxiliare necesare confecționării modelului

Pentru realizarea sarcinilor de lucru sunt necesare următoarele materiale:

- Eșantioane de materiale de bază și materiale auxiliare;
- Fișa de documentare;
- Fișe de lucru.

• SUGESTII PRIVIND EVALUAREA

Evaluarea reprezintă partea finală a demersului de proiectare didactică prin care profesorul va măsura eficiența întregului proces instructiv-educativ. Evaluarea determină măsura în care elevii au atins rezultatele învățării stabilite în standardul de pregătire profesională.

Evaluarea rezultatelor învățării poate fi:

a. Continuă:

- Metodele de evaluare pot fi diverse, în funcție de specificul temei și de stilurile de învățare ale elevilor (verificarea orală, verificarea scrisă, observarea sistematică, verificarea practică, investigația, autoevaluarea).
- Planificarea evaluării trebuie să se deruleze după un program stabilit, evitându-se aglomerarea mai multor evaluări în aceeași perioadă de timp.
- Va fi realizată de către profesor pe baza unor probe care se referă explicit la cunoștințele, abilitățile și atitudinile specificate în standardul de pregătire profesională.

b. Finală:

- Realizată printr-o probă cu caracter integrator la sfârșitul procesului de predare/ învățare și care informează asupra îndeplinirii criteriilor de realizare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor.

Sugerăm următoarele **metode și instrumente de evaluare** continuă/formativă:

- Fișe de observație a comportamentelor și a activităților elevilor;
- Fișe de evaluare a portofoliilor;
- Fișe de evaluare a activităților practice/ de laborator;
- Fișe de autoevaluare / interevaluare
- Teste docimologice.

Propunem următoarele **metode de evaluare** finală/sumativă:

- Portofoliul,
- Proba practică,
- Testele sumative.

Se recomandă ca în parcurgerea modulului să se utilizeze atât evaluarea de tip formativ cât și de tip sumativ pentru verificarea atingerii rezultatelor învățării. Elevii vor fi evaluați în ceea ce privește atingerea rezultatelor învățării specificate în cadrul modulului.

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fișei de evaluare, chestionarului, proiectului, pot fi incluse în categoria metodelor de evaluare scrisă, dar pot avea instrumente de evaluare care să măsoare și competențele cheie dezvoltate pe parcursul procesului de învățare.

Se recomandă ca, în cât mai multe activități de evaluare, să se utilizeze autoevaluarea, prin care elevul compară nivelul la care a ajuns cu obiectivele și standardele educaționale și își poate impune/modifica programul propriu de învățare.

Instrumentul de evaluare, propus de către autori, se aplică rezultatelor învățării dezvoltate în urma parcurgerii lecției **Materiale de bază și auxiliare necesare confecționării produselor vestimentare. Selectarea materialelor de bază și auxiliare necesare confecționării modelului dat.**

Activitatea de evaluare se desfășoară la operatorul economic, iar metoda de evaluare este **proba practică**.

Sarcina de lucru:

Selectați materialele de bază și auxiliare necesare confecționării unui sacou pentru bărbați, parcurgând următorii pași:

1. Analizați produsul vestimentar.
2. Citiți fișa tehnică a produsului.
3. Stabiliți materialele de bază și auxiliare utilizate în procesul de confecționare.
4. Selectați materialul de bază pentru produsul dat, din cel puțin trei materiale diferite. Motivați alegerea.
5. Selectați toate materialele auxiliare în funcție de materialul de bază. Motivați alegerea.
6. Verificați calitatea selecției comparând materialele selectate cu cele stabilite prin fișa tehnică a produsului.

Timp de lucru: 30 minute

Se evaluează următoarele rezultate ale învățării:

8.1.1. Materiale de bază și auxiliare necesare confecționării produselor vestimentare

8.1.7. Norme specifice pentru sănătatea și securitatea muncii respectate la efectuarea operațiilor de pregătire și croire a materialelor

8.2.1. Selectarea materialelor de bază și auxiliare necesare confecționării modelului ales

8.2.11. Folosirea uneltelor și utilajelor specifice operațiilor de pregătire și croire a materialelor respectând normele specifice de sănătate și securitate în muncă

8.2.12. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate

8.2.13. Comunicarea /Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

8.3.1. Asumarea inițiativei privind selectarea materialelor necesare confecționării produselor vestimentare

8.3.2. Selectarea cu responsabilitate a materialelor de bază și auxiliare necesare confecționării modelului

Instrumentul de evaluare este **fișa de evaluare a activității practice**, care poate avea următoarea structură:

Nr. crt	Criterii de realizare	Indicatori de realizare	Punctaj		Observ
			Maxim	Acordat	
1.	Primirea și planificarea sarcinii de lucru	Analiza produsului vestimentar și identificarea materialelor folosite la confecționarea acestuia	10		
		Prelucrarea informațiilor din fișa tehnică	15		
2.	Realizarea sarcinii de lucru	Identificarea materialelor de bază și auxiliare care pot fi utilizate la confecționarea produsului	10		
		Selectarea materialului de bază din mai multe variante	10		
		Selectarea tuturor materialelor auxiliare în funcție de materialul de bază	15		
		Respectarea cerințelor de calitate impuse la selecție	10		
		Respectarea normelor de sănătate și securitate în muncă.	10		
3.	Prezentarea și promovarea sarcinii realizate	Autoevaluarea și motivarea selecției executate.	10		
		Vocabularul comun și terminologia de specialitate sunt folosite corect în scopul raportării realizării sarcinii.	10		
	Total punctaj obținut		100		
	Nota propusă pentru evaluare		10		

• BIBLIOGRAFIE

1.	Pintilie, Mariana	Metode moderne de învățare-evaluare	Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003
2.	Mitu, S., ș.a.,	Bazele tehnologiei confecțiilor textile, Îndrumar de lucrări practice	Editura Performantica, Iași, 2003
3.	Iacob, I.,	Inginerie generală în textile – pielărie	Editura Performantica, Iași, 2007
4.	Ursache, M	Ingineria tricoturilor și confecțiilor	Editura TEAM, Iași, 2000
5.	Moisescu, E	Testarea produselor textile, îndrumar de laborator, ediția a II-a	Editura Performantica, Iași, 2006
6.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru cultura de specialitate – instruire teoretică, clasa a IX-a,	Editura Oscar Print 2006
7.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru cultura de specialitate – instruire practică, clasa a IX-a	Editura Oscar Print 2006
8.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru Șoala de Arte și Meserii, Tehnologii de confecționare a produselor din țesături și tricoturi, clasa a X-a	Editura Oscar Print 2006
9.		<i>Standard de pregătire profesională – nivel 3, calificarea: Croitor îmbrăcăminte după comandă</i>	<i>Ministerul Educației, CNDIPT/2016</i>

MODUL III: CONFECTIONAREA PRODUSELOR DE ÎMBRĂCĂMINTE

- Notă introductivă

Modulul „Confectionarea produselor de îmbrăcăminte”, componentă a ofertei educaționale (curriculare) pentru calificarea profesională ”Croitor îmbrăcăminte după comandă”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie*.

Modulul face parte din pregătirea practică aferentă clasei a XI-a, învățământ profesional.

Modulul are alocat un număr de **360 ore/an**, conform planului de învățământ, din care :

- **100 ore/an** – laborator tehnologic
- **260 ore/an** – instruire practică

Modulul se parcurge în succesiune logică cu modulul II „Pregătirea și croirea materialelor” și în paralel cu modulul I „Construirea tiparelor”, cu un număr de ore constant pe durata a 20 săptămâni din anul școlar.

Modulul „Confectionarea produselor de îmbrăcăminte” este centrat pe rezultate ale învățării și vizează dobândirea de cunoștințe, abilități și atitudini necesare angajării pe piața muncii în una din ocupațiile specificate în SPP-ul corespunzător calificării profesionale de nivel 3, ”Croitor îmbrăcăminte după comandă”, din domeniul de pregătire profesională *Industrie textilă și pielărie* sau în continuarea pregătirii într-o calificare de nivel superior.

- STRUCTURĂ MODUL

Corelarea dintre rezultatele învățării din SPP și conținuturile învățării

URÎ 9: CONFECTIONAREA PRODUSELOR DE ÎMBRĂCĂMINTE			Conținuturile învățării
Rezultate ale învățării codificate conform SPP			
Cunoștințe	Abilități	Atitudini	
9.1.1. 9.1.9.	9.2.12. 9.2.13. 9.2.14	9.3.2. 9.3.8. 9.3.9.	1. Cusături manuale, mecanice și termochimice - Definire, clasificare, materiale utilizate; - Principii, parametrii de lucru, utilizări;
9.1.2. 9.1.9.	9.2.1. 9.2.2. 9.2.5. 9.2.7. 9.2.10. 9.2.11. 9.2.12. 9.2.13. 9.2.14.	9.3.1. 9.3.2. 9.3.3. 9.3.7. 9.3.8.	2. Utilaje specifice cusăturilor mecanice - Clasificarea utilajelor utilizate la prelucrarea detaliilor - Mașina simplă de cusut. Părți componente. Funcționare. Organe de lucru. Rol. Mișcări. Operații de deservire a mașinii simple de cusut. Defecte de coasere la mașina simplă de cusut. Cauze. Remedieri. - Mașina Triploc. Părți componente. Funcționare. Organe de lucru. Rol. Mișcări. Operații de deservire a mașinii triploc. Defecte de coasere la mașina Triploc. Cauze. Remedieri. Părți componente, organe de coasere (rol, mișcare, parametrii cusăturii) funcționare, deservire,

			întreținere, reglarea parametrilor, la: - Mașina de cusut lanț; - Mașina de cusut Überdec; - Mașina de încheiat ochi cu ochi. - Mașini automate pentru cusături lungi - Mașini de cusut ascuns. - Mașini semiautomate pentru coaserea butonierelor și a nasturilor Dicționar tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate. Norme de sănătatea și securitatea muncii, de protecție și stingere a incendiilor și de protecție a mediului în timpul activității de executare a cusăturilor specifice.
9.1.3. 9.1.9.	9.2.4. 9.2.5. 9.2.10. 9.2.11. 9.2.12. 9.2.13. 9.2.14.	9.3.2. 9.3.3. 9.3.6. 9.3.7. 9.3.8.	3. Utilaje pentru îmbinări prin termolipire -Principiul termolipirii, parametri, utilaje; -Mașina de termolipit - descriere, reglare parametri, alimentare funcționare, deservire, întreținere; Norme de sănătatea și securitatea muncii specifice operațiilor de termolipire.
9.1.4. 9.1.5. 9.1.6. 9.1.7.	9.2.3. 9.2.4. 9.2.5. 9.2.6. 9.2.7. 9.2.8. 9.2.11. 9.2.12. 9.2.13.	9.3.4. 9.3.5. 9.3.6. 9.3.7. 9.3.8.	4. Operații de confecționare a produselor vestimentare - Operații de prelucrare a reperelor. Operații de prelucrare a feței, spatelui, mânecii, gulerului. Operații de prelucrare a manșetelor, cordoanelor, clapelor, buzunarelor. Mașini și utilaje specifice. - Operații de pregătire pentru probe și de corectare după probe a produselor vestimentare. - Operații de asamblare a produselor vestimentare. Cusături specifice, - Operații de finisare finală produselor de vestimentare
9.1.8.	9.2.9. 9.2.10. 9.2.14.	9.3.7. 9.3.8.	5. Caracteristici de calitate a produselor confecționate - asortarea materialelor de bază cu cele auxiliare; - dimensiunile produsului; - simetria reperelor; - uniformitatea și aspectul cusăturilor; - poziționarea nasturilor și a butonierelor; - călcarea și modelarea reperelor

LISTA MINIMĂ DE RESURSE MATERIALE (ECHIPAMENTE, UNELTE ȘI INSTRUMENTE, MACHETE, MATERII PRIME ȘI MATERIALE, DOCUMENTAȚII TEHNICE, ECONOMICE, JURIDICE ETC.) NECESARE DOBÂNDIRII REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII (existente în școală sau la operatorul economic):

- *Utilaje pentru cusături mecanice:* mașina de cusut simplă, mașina Triploc, mașina de cusut lanț, mașina Überdec, mașina Flatlock, mașina de cusut ascuns, mașini semiautomate pentru coaserea butonierelor și a nasturilor
- *Utilaje pentru îmbinări prin termolipire:* mașini de călcat;
- *Materiale textile:* de bază și auxiliare

- *Trusă de croitorie*: ace de cusut, degetar, foarfece
- *Repere ale produselor vestimentare*: față, spate, mânecă, guler, cordon, buzunare, clape
- *Produse de îmbrăcăminte*: de lenjerie, de îmbrăcăminte subțire, de îmbrăcăminte groasă (cămașă de noapte, cămașă bărbătească, bluză, fustă, rochie, pantalon, sacou)
- Fișa tehnică a produsului ce urmează a fi realizat.
- Materiale didactice: planșe, fișe de documentare, fișe de lucru, computer, videoproiector, prezentări Power Point, filme didactice din secțiile de producție, literatură de specialitate

• SUGESTII METODOLOGICE

Programa modulului **„Confecționarea produselor de îmbrăcăminte”** se citește liniar datorită asocierii dintre rezultatele învățării și conținuturile învățării și se utilizează în strânsă corelație cu Standardul de Pregătire Profesională, în care este precizat standardul de evaluare asociat unității de rezultate ale învățării.

Rezultatele învățării se dezvoltă prin ore de laborator tehnologic și ore de instruire practică. Cadrelor didactice le va reveni libertatea de a distribui orele modulului pe teme, astfel încât să formeze elevilor rezultatele învățării prevăzute în standard, fără a depăși, însă, numărul de ore alocat prin planul de învățământ fiecărui tip de instruire.

Profesorul are libertatea de a dezvolta diferențiat conținuturile învățării, numărul de ore alocat fiecărei teme rămânând la latitudinea sa, în funcție de dificultatea temei, de nivelul de cunoștințe anterioare ale elevilor, de complexitatea și varietatea materialului didactic implicat în strategia didactică, dar și de ritmul de asimilare a cunoștințelor de către colectivul de elevi instruit, punând accentul pe metode cu caracter preponderent practic-aplicativ și creativ.

Conținuturile se parcurg în ordinea dată de tabelul de corelare a rezultatelor învățării cu conținuturile învățării, iar profesorii au obligația de a le parcurge pe toate.

Activitățile de învățare se realizează în sala de clasă, în laboratorul/cabinetul de specialitate și în atelierul de specialitate din școală sau de la operatorii economici de profil. Locul de desfășurare a activității, formele de activitate, metodele, materialele didactice, fișele de lucru și de documentare trebuie să fie corelate cu rezultatele învățării și conținuturile asociate lor. Modulul **„Confecționarea produselor de îmbrăcăminte”** are o structură flexibilă, deci poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice.

Se recomandă abordarea instruirii centrate pe elev, prin proiectarea unor activități de învățare variate, prin care să fie luate în considerare stilurile individuale de învățare ale fiecărui elev, inteligențele multiple, inclusiv adaptarea la elevii cu cerințe educative speciale.

Plecând de la principiul includerii, acceptând că fiecare copil este diferit, se va avea în vedere utilizarea de metode specifice pentru dezvoltarea rezultatelor învățării propuse în Standardul de Pregătire Profesională.

Pentru eficientizarea procesului de predare – învățare, profesorul trebuie să-și proiecteze din timp activitatea didactică prin elaborarea de fișe de lucru, fișe de documentare, fișe de observație, fișe de evaluare și autoevaluare, prin pregătirea materialelor, instrumentelor, uneltelor, mașinilor și utilajelor necesare precum și a spațiului de lucru. Foarte utilă în dezvoltarea abilităților și atitudinilor descrise deopotrivă în SPP și în curriculum, este fișa de lucru specifică instruirii practice, în care sunt menționate etapele de lucru, materialele, unelte, utilajele specifice și operațiile / fazele de lucru.

Activitățile de învățare vizează:

- aplicarea metodelor centrate pe elev, activizarea structurilor cognitive și operatorii ale elevilor, exersarea potențialului psiho-fizic al acestora, transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și educație.
- îmbinarea și alternarea sistematică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal, instruirea programată, experimentul și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe) cu activitățile ce solicită efortul colectiv (de echipă, de grup) de genul discuțiilor, asaltului de idei, metoda Phillips 6 – 6, metoda 6/3/5, metoda expertului, metoda cubului, metoda mozaicului, discuția Panel, metoda cvintetului, jocul de rol, explozia stelară, metoda ciorchinului etc.
- folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental, activitățile de documentare, modelarea, observația/ investigația dirijată etc.;
- însușirea unor metode de informare și de documentare independentă (ex. studiul individual, investigația științifică, studiul de caz, metoda referatului, metoda proiectului etc.), care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățare continuă (utilizarea surselor de informare: ex. biblioteci, internet, bibliotecă virtuală, dicționare tehnice).

Pentru dobândirea rezultatelor învățării, pot fi derulate următoarele metode didactice și activități de învățare:

- Activități de documentare;
- Vizionări de materiale video;
- Problematizarea;
- Algoritmizarea;
- Demonstrația;
- Experimentul;
- Investigația științifică;
- Învățarea prin descoperire;
- Activități practice;
- Studii de caz;
- Activități bazate pe comunicare și relaționare;
- Activități de lucru individuale/în grup/ în echipă/în pereche.

Pentru achiziționarea rezultatelor învățării vizate de parcurgerea modului „**Confecționarea produselor de îmbrăcăminte**”, autorii propun următoarele activități de învățare, care se pot utiliza în cadrul orelor de pregătire practică prin laborator tehnologic și instruire practică:

Propuneri de activități de învățare pentru orele de laborator tehnologic:

- Clasificarea cusăturilor manuale, mecanice și termochimice;
- Prezentarea caracteristicilor, scopului și utilizărilor cusăturilor/ îmbinărilor prin termolipire;
- Reprezentarea grafică a îmbinărilor prin: coasere, termolipire;
- Clasificarea utilajelor utilizate la prelucrarea și la asamblarea detaliilor;
- Stabilirea rolului și mișcărilor organelor de lucru ale mașinilor de cusut;
- Reprezentarea schemelor tehnologice ale mașinilor de cusut;
- Indicarea reglajelor și a modului de deservire a mașinilor de cusut;
- Descrierea modului de funcționare a mașinilor de cusut;
- Reprezentarea schematică a principalelor mecanisme ale mașinilor de cusut;
- Identificarea elementelor componente ale mecanismelor reprezentate;
- Alegerea operațiilor de coasere conform mostrelor/fișei tehnice a produsului;

- Prezentarea posibilelor defecte de coasere;
- Prezentarea cauzelor și a modalităților de remediere a posibilelor defecte de coasere;
- Indicarea reglajelor și a modului de deservire a mașinii de termolipit;
- Descrierea modului de funcționare și întreținere a mașinii de termolipit;
- Descrierea operațiilor de pregătire și prelucrare a detaliilor;
- Descrierea operațiilor de asamblare a detaliilor
- Stabilirea metodelor de asamblare a produselor în funcție de materia primă;
- Stabilirea operațiilor de asamblare a produselor;
- Descrierea operațiilor de finisare finală;
- Stabilirea condițiilor de calitate a produselor confecționate;
- Exerciții de utilizare a dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate.

Propuneri de activități de învățare pentru orele de instruire practică:

- Selectarea utilajelor necesare la realizarea operațiilor de pregătire și prelucrare a detaliilor produselor de îmbrăcăminte;
- Realizarea operațiilor de întreținere a utilajelor folosite la realizarea operațiilor de pregătire, prelucrare și asamblare a detaliilor/ produselor de îmbrăcăminte;
- Identificarea defectelor la operațiile de pregătire, prelucrare și asamblare a detaliilor/ produselor de îmbrăcăminte;
- Remedierea defectelor la operațiile de pregătire, prelucrare și asamblare a detaliilor/ produselor de îmbrăcăminte;
- Efectuarea cusăturilor folosite la prelucrarea și asamblarea detaliilor/produselor;
- Deservirea mașinilor de cusut utilizate la operațiile de prelucrare și asamblare a detaliilor/produselor;
- Identificarea și remedierea defectelor de coasere la operațiile de prelucrare și asamblare a detaliilor/produselor;
- Deservirea mașinii de termolipit;
- Efectuarea operațiilor de finisare finală pentru produse de îmbrăcăminte;
- Verificarea condițiilor de calitate a produselor confecționate;
- Utilizarea dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate.
- Vizite de documentare la operatori economici.

Activitățile de învățare propuse au caracter orientativ, profesorii având libertatea de a le utiliza întocmai sau de a le modifica, multiplica și adapta fiecărei teme din programă.

Spre exemplificare, colectivul de autori propune un exemplu un de aplicare a metodei de predare – învățare **CIORCHINELE**, pentru lecția: **Mașina simplă de cusut**, lecție de comunicare de noi cunoștințe. Propunem să se lucreze pe grupe formate de profesor;

Metoda ciorchinului constă în exprimarea grafică a conexiunilor dintre idei, o modalitate de a realiza asociații noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

Realizarea unui ciorchine presupune **parcurea câtorva pași**:

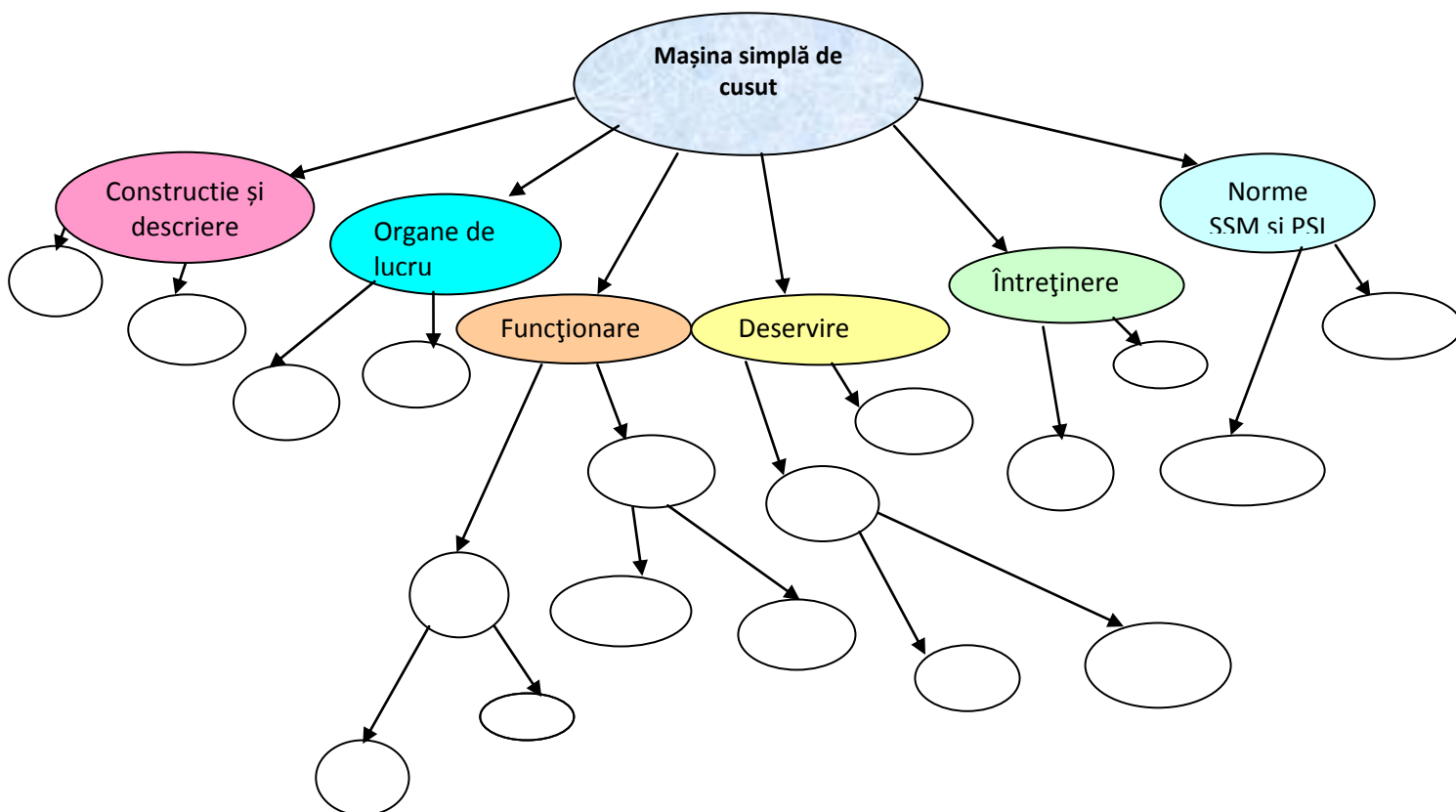
- se scrie o noțiune sau o propoziție - nucleu în mijlocul tablei sau al paginii, în cazul nostru **Mașina simplă de cusut** (se poate folosi și o imagine sau chiar mașina) așa cum se vede în fișa de mai jos. Se poate folosi calculatorul pentru completarea fișei finale, iar fișa completă să fie transmisă tuturor elevilor prin email.
- fiecare grupă notează pe o fișă toate cuvintele sau sintagmele care le vin în minte în legătură cu nucleul scris anterior și care se pot referi la construcție, descriere, funcționare, deservire, întreținere, norme de SSM și PSI specifice pentru mașină.

- se leagă ideile sau propozițiile găsite ulterior de nucleul scris la început cu ajutorul unor linii care exprimă grafic conexiunile dintre idei (conexiuni despre care credem sau știm cu siguranță că există).
- se scriu toate ideile avute în legătură cu tema/problema propusă până la expirarea timpului alocat acestui exercițiu sau până sunt epuizate toate ideile care se corelează cu tema propusă.
- după completarea fișelor se poate realiza împreună cu elevii o fișă finală tip ciorchine, clasificând ideile pe categorii, de exemplu: construcție, descriere, funcționare, deservire, întreținere, norme de SSM și PSI specifice. În felul acesta, profesorul poate face și o apreciere asupra conținuturilor asupra cărora trebuie să insiste în procesul de predare ulterior.

Există câteva **reguli** care trebuie respectate în utilizarea metodei ciorchinelui:

- scrieți tot ce vă trece prin minte referitor la tema pusă în discuție;
- nu evaluați ideile propuse ci, doar, notați-le;
- nu vă opriți până nu epuizați toate ideile care vă vin în minte;
- găsiți conexiuni cât mai multe și mai variate între noțiunile scrise;
- nu limitați nici numărul ideilor, nici pe cel al conexiunilor.

FIȘA GRUPEI DE ELEVI

Astfel, în cadrul lecției, prin strategia didactică utilizată, se dobândesc următoarele rezultate ale învățării:

9.1.1. Cusături manuale, mecanice și termochimice. Calsificare, caracteristici, utilizări

9.1.2. Mașini specifice cusăturilor mecanice. Organe de lucru. Funcționare. Reglarea parametrilor de coasere. Deservire

9.1.8. Caracteristici de calitate a produselor confecționate

9.1.9. Norme specifice pentru sănătatea și securitatea muncii aplicate la operațiile de confecționare a produselor

9.2.2. Utilizarea dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor specifici

9.2.4. Prelucrarea informațiilor dobândite din documentația tehnică.

9.2.12. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate

9.2.13. Comunicarea /Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

9.2.14. Raportarea propriilor puncte de vedere creative și expresive la opiniile altor persoane

9.3.1. Selectarea independentă a mașinilor și utilajelor specifice operațiilor de confecționare a produsului

Pentru realizarea sarcinilor de lucru sunt necesare următoarele materiale:

- Imaginea mașinii simple de cusut sau mașina simplă de cusut;
- Fișe de lucru.

• SUGESTII PRIVIND EVALUAREA

Evaluarea reprezintă partea finală a demersului de proiectare didactică prin care profesorul va măsura eficiența întregului proces instructiv-educativ. Evaluarea determină măsura în care elevii au atins rezultatele învățării stabilite în standardul de pregătire profesională.

Evaluarea rezultatelor învățării poate fi:

a. Continuă:

- Metodele de evaluare pot fi diverse, în funcție de specificul temei și de stilurile de învățare ale elevilor (verificarea orală, verificarea scrisă, observarea sistematică, verificarea practică, investigația, autoevaluarea).
- Planificarea evaluării trebuie să se deruleze după un program stabilit, evitându-se aglomerarea mai multor evaluări în aceeași perioadă de timp.
- Va fi realizată de către profesor pe baza unor probe care se referă explicit la cunoștințele, abilitățile și atitudinile specificate în standardul de pregătire profesională.

b. Finală:

- Realizată printr-o probă cu caracter integrator la sfârșitul procesului de predare/ învățare și care informează asupra îndeplinirii criteriilor de realizare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor.

Sugerăm următoarele **metode și instrumente de evaluare** continuă/formativă:

- Fișe de observație a comportamentelor și a activităților elevilor;
- Fișe de evaluare a portofoliilor;
- Fișe de evaluare a activităților practice/ de laborator;
- Fișe de autoevaluare / interevaluare
- Teste docimologice.

Propunem următoarele **metode de evaluare** finală/sumativă:

- Portofoliul,
- Proba practică,
- Testele sumative.

Se recomandă ca în parcurgerea modulului să se utilizeze atât evaluarea de tip formativ cât și de tip sumativ pentru verificarea atingerii rezultatelor învățării. Elevii vor fi evaluați în ceea ce privește atingerea rezultatelor învățării specificate în cadrul modulului.

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fișei de evaluare, chestionarului, proiectului, pot fi incluse în categoria metodelor de evaluare scrisă, dar pot avea instrumente de evaluare care să măsoare și competențele cheie dezvoltate pe parcursul procesului de învățare.

Se recomandă ca, în cât mai multe activități de evaluare, să se utilizeze autoevaluarea, prin care elevul compară nivelul la care a ajuns cu obiectivele și standardele educaționale și își poate impune/modifica programul propriu de învățare.

Instrumentul de evaluare, propus de către autori, se aplică rezultatelor învățării dezvoltate în urma parcurgerii lecției **Mașina simplă de cusut. Operații de deservire a mașinii simple de cusut.**

Activitatea de evaluare se desfășoară în atelierul școală sau la operatorul economic, iar metoda de evaluare este **proba practică**.

Sarcina de lucru:

Utilizând mașina simplă de cusut, efectuați 10 cusături de îndoit-tivit și 10 cusături franceze cu lungimi de 100 cm fiecare, urmărind etapele:

1. Controlați starea de funcționare a mașinii simple de cusut.
2. Efectuați înfilarea mașinii.
3. Pregătiți materialele în vederea realizării operațiilor de coasere.
4. Realizați cusătura de probă și reglați mașina de cusut.
5. Executați operațiile de coasere indicate.
6. Verificați calitatea operațiilor de coasere executate.
7. Respectați normele de sănătate și securitate în muncă.

Timp de lucru: 50 minute

Se evaluează următoarele rezultate ale învățării:

9.1.1. Cusături manuale, mecanice și termochimice. Calsificare, caracteristici, utilizări

9.1.2. Mașini specifice cusăturilor mecanice. Organe de lucru. Funcționare. Reglarea parametrilor de coasere. Deservire

9.1.8. Caracteristici de calitate a produselor confecționate

9.1.9. Norme specifice pentru sănătatea și securitatea muncii aplicate la operațiile de confecționare a produselor

9.2.3. Efectuarea operațiilor de prelucrare a reperelor produsului, utilizând mașinile și utilajele specifice

9.2.4. Prelucrarea informațiilor dobândite din documentația tehnică.

9.2.9. Verificarea calității produselor

9.2.11. Executarea operațiilor de confecționare a produselor respectând normele specifice de sănătate și securitate în muncă

9.2.12. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate

9.2.13. Comunicarea /Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

9.2.14. Raportarea propriilor puncte de vedere creative și expresive la opiniile altor persoane

9.3.1. Selectarea independentă a mașinilor și utilajelor specifice operațiilor de confecționare a produsului

9.3.2. Executarea cu responsabilitate a reglării parametrilor de coasere și termolipire

9.3.4. Executarea independentă a operațiilor de prelucrare a reperelor produsului

9.3.7. Asumarea calității/noncalității operațiilor realizate..

Instrumentul de evaluare este **fișa de evaluare a activității practice**, care poate avea următoarea structură:

Calificarea profesională: Croitor îmbrăcăminte după comandă

Domeniul de pregătire profesională: Industrie textilă și pielărie

Nr. crt	Criterii de realizare	Indicatori de realizare	Punctaj		Observ
			Maxim	Acordat	
1.	Primirea și planificarea sarcinii de lucru	Controlarea stării de funcționare a mașinii simple de cusut	5		
		Înfilarea mașinii	10		
		Pregătirea materialelor în vederea coaserii	5		
2.	Realizarea sarcinii de lucru	Realizarea cusăturii de probă	10		
		Reglarea mașinii simple de cusut în funcție de tipul materialului și a aței de cusut folosite	10		
		Efectuarea cusăturilor de îndoit-tivit	15		
		Efectuarea cusăturilor franceze	15		
		Controlul calității cusăturilor realizate	5		
		Respectarea NSSM.	5		
3.	Prezentarea și promovarea sarcinii realizate	Autoevaluarea operațiilor de coasere executate.	10		
		Vocabularul comun și terminologia de specialitate sunt folosite corect în scopul raportării realizării sarcinii.	10		
	Total punctaj obținut		100		
	Nota propusă pentru evaluare		10		

• BIBLIOGRAFIE

1.	Pintilie, Mariana	Metode moderne de învățare-evaluare	Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003
2.	Mitu, S., ș.a.,	Bazele tehnologiei confecțiilor textile, Îndrumar de lucrări practice	Editura Performantica, Iași, 2003
3.	Iacob, I.,	Inginerie generală în textile – pielărie	Editura Performantica, Iași, 2007
4.	Ursache, M	Ingineria tricoturilor și confecțiilor	Editura TEAM, Iași, 2000
5.	Dodu, A., coord.	Manualul inginerului textilist, vol. I, II, III,	Editura AGIR, București, 2002, 2003, 2004
6.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru cultura de specialitate – instruire teoretică, clasa a IX-a,	Editura Oscar Print 2006
7.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru cultura de specialitate – instruire practică, clasa a IX-a	Editura Oscar Print 2006
8.	Țiglea, R., ș.a.,	Manual pentru Șoala de Arte și Meserii, Modulul “Tehnologii de confecționare a produselor din țesături și tricoturi”, clasa a X-a	Editura Oscar Print 2006
9.		<i>Standard de pregătire profesională – nivel 3, calificarea: Croitor îmbrăcăminte după comandă</i>	<i>Ministerul Educației Naționale, CNDIPT/2016</i>